

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉSIPARI MUNKÁSOK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dohány u. 84. III. em. 34.

Felolvasó szerkesztő:

FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak: Egész évre 6 K.

Fél évre 3 K. Negyedévre 1 K 50 f.

A főpincérek.

A túlszofolt villamos kocsikon lehet hallani ilyen gazdátlan kiabálásokot: „Kérem ne nyomjon!” „De kérem engem nyomnak!” Végre egy boszus hang leinti őket így: „Akinek nem tetszik a villamos, az járjon fiakkoron vagy gyalog.”

Ilyen kis pokollülkében kapalódzó elégedetlenkedőkhöz hasonlítanak a fővárosi kávéházi főpincérek, amikor helyzetükön javítani akarnak.

Ősszejönnek, panaszkodnak, nyögnek, sóhajtoznak, hogy nem tudnak levegőhöz sem jutni, olyan rossz a helyzetük. A vendégek kevés borralvót adnak a 6 fill.: ezért kell adni szipkát, gyufát, esti lapokat, hitelt, fedezni a bilccselést, kirtartani a kávést, családját az egész személyzet drága kenyerrel, még dragább finom kávéstüteménnyel, adni kell 4, 6, 8 sőt 10 ezer korona óvadékot, fizetni ilyen összegek után járó 5—10 kor. napi uszora kamatot, ha mindent összeszámít, van napi 20—25 kor. kiadása. Ehhez járul még a kávéházi „töltelék” vendégek kitaratása, kik rendszerint a kávéos ösméretű baráti körét alkotják. Ezeknek azt a szivességét, hogy adós maradnak bármilyen nagy számlával, még: „Oh kérem, kezét csokolom, csak tessék!” kifejezésekkel muszáj honorálni. Demonstrálni: „Hogy kérem ezt nem lehet, ezt nem biron!” eszébe se jusson a főpincérnek, mert már akkor az éhes falang összeröffen, összeesküszik és kész az ítélet: ez itt nem maradhat, ennek menni kell.

És a főpincér megy, a főpincér jön, de a komisz állapotok maradnak.

Hát jól van ez így?! . . .

Igen is jól van . . .

Ha a főpincérek azt hiszik, hogy ő nekik kívül kell állniuk minden szervezetten, munkástársaik minden

érdekkörén, velük semmi közösséget nem szabad vállalniok, akkor megerdemlik, hogy fejös tehenei legyenek gazdának, ügynöknek, közönségnek, s be kell érniök azzal, ha panaszaikra ilyen választ kapnak: „Ha nem tetszik, ne legyen főpincér.”

Szóval tovább füzve a példát, ha mint főpincérek nem érzik magukat munkásnak, hanem kapitalistának, akkor ne jajgassanak, mert fiakkoron robogva végig a Stefánia-uton s úgy kiabálni nyomorról — nem illik.

Ha a főpincérek segítséget akarnak kapni helyzetük javításához, akkor le kell térniök arra a gyalogösvényre, amelyen munkástársaik haladnak ma szótlanul, magukba fojtott keserűséggel, cselekvési szabadságukra rakott bilccsekkel ugyan, de azzal a korlátlanul szabad emberi joggal, hogy érzéseikkel, gondolataikkal ott lehetnek a nagy munkás közösség világában, amelyben megtalálják hitüket, reményüket, bizalmukat a jövőre nézve.

A főpincér urak exkluzív társasága sem a munkásközösségnél, sem társadalmilag nem találja meg helyét; a munkában, munkástársaik érdekeivel ellentétbe helyezik magukat a főnök javára. Társadalmilag pedig nincsenek otthon sem a munkaadónál, sem a munkásoknál. A munkaadók nem becsülik, mert csak egy kizsákmányolható objektumnak tekintik őket, a munkások ellenszenvel vannak irányukban, mert csak a főnök rossz szellemét látják bennük.

Igy kerülnek a fiakker és gyalogjáró k'zt a villanyosra, ahol ugyan lehet nyögni, panaszkodni, esetleg kiabálni is, de ahol felelettől a villamos vegyes közönsége ur és munkás egyaránt lők rajtuk egyet főnökbe ordítva: ha nem tetszik stb.

Harc a szervezkedésért.

Nem hiszük, hogy akadna a fővárosi éttermi és kávéházi alkalmazottak között ember, ki ne azzal a gonddal fekdüne le, és ne azzal a gonddal ébredne, hogy mi lesz a háboru után. Hogy ennek az összeviszásságnak, ennek a látszólag gazdátlan tevékenységnek, amely iparunkban az éttermi és kávéházi munkások rovására folyik, meg lesz a katasztrofális következménye, azt mindenki érzi. Mindenki előre látja már azt a fenyegető veszélyt, amit az óriási mértékben felszaporodott munkaerő hord magában.

És ettől a veszélytől, mi joggal retteghetünk, mert előre látható, hogy ez a munkaerő túlprodukció nálunk olyan nagy méretű lesz a háboru után, amilyenhez hasonlót a multban sem nálunk, sem másutt nem találhatunk.

Más szakmákat nem fenyeget ilyen veszély, mert részben megóvja őket a szakképesítés, másrészt az a körülmény, hogy a hiányzó munkaerőt, alkalmi hadimunkások pótolják, kik háboru után elfognak tűnni.

De nálunk, ahol nem lehet nélkülözhetetlenség címen a régi munkásokat felmentetni, ahová nem lehet visszavezényelhető hadimunkásokat kérni, itt a kávéos és vendégülösök által teremtet hadimunkások meg is fognak maradni a pályán.

És amikor azt tapasztaljuk, hogy munkáshány révén, sehol a fővárosban üzemmazar nincs, sőt épp úgy semmibe sem vesznek bennünket ma sem, mint bármikor a multban, akkor könnyű elképzelni, hogy mi lesz, ha a mostani munkásállományhoz még hozzáfognak csatlakozni a katonai szolgálatból elbocsájtottak ezrei és ezrei. Abban az irányban tenni valamit, hogy nálunk is a normális viszonyok legyenek meg, a háboru után, sajnos nekünk nem állanak törvényes eszközök rendelkezésünkre.

Elő fog állani tehát az a helyzet, hogy rendkívül csekély lesz azoknak a pincér-munkásoknak a száma, kik értéket megfogyják tudni tartani. Ez az elenyésző kilenc-

tized százalék pedig nem fog birni olyan morális ható erővel, hogy az óriási többségnek örültséveszeset kenyervehajtásáért kellő időben, kellő korlátok közre tudja majd szorítani.

Ez ellen a veszedelem ellen csak egy villámhárító volna, a szervezkedés. Ezt mindjárt a háboru elején megkellétt volna kezdenünk, ha lett volna vezetőinkben érdek a pincérek sajátos szociális viszonyai iránt. De hát a mi vezetőink csak kintnazztak azon a szemlel verlkin, amik mint kockantak vettek a kezükbe még a sztrájk után.

De ha már idáig, folyton csak ezt a verklit nvegették is, még mindig nem volna késő, félre tenni, csak körül kellene nezni, hogy mit hanyagoltak és mit mulasztottak el. Látni kellene, hogy az 5—6 utolsó évben felesperedett ifju munkások, a vidékrol felgyülemlt munkaerő, azonkívül a különböző szakmákból átvett új munkások generációja olyan rétegét képezi szakmánknak, akik még szervezkedésnek a szagát sem érezték és azt sem tudják, hogy létezik-e egy szakszervezet.

Amde mit tapasztalunk, azt, hogy érdekvépviseletünk az Orsz. Egyesület vezetősége, ebben az egész lefordulásban, a gazdasági konjunkturák folytonos örült kavarodásában, a helyzetnek a viszonyoknak mindinkább ellenünk forduló változatai közepette, olyan öntudatlan méltósággal és nemtörődömséggel uszik, akarszak és ökörnyál az ősz verofényben.

Vezetőségünk a szervezkedést dr. Tömb Szilárdnak, „miért ül a juhász: a számáron és miért nem a számár a juhászon”-féle elméleti tudakosságát megcsévénitő alapaussággal tudja analízálni, deffiniálni, de megcsinálni nem!

Ismételten és ismételten kínálkozott már alkalom, hogy a fővárosi pincérek ujfolag egy erős egyéges szervezetbe legyennek tömöríthetők, de a vezetőség nem bír töprengésének a végére jutni, mert a következmények révén kisle, hogy nálunk tényleg megfordítva van, a „számár ül a juhászon”. És ha ez kisle, vajjon mi történne? Bizony a juhász nagyot ütne botjával a számár fejére, mert, hogy az analízációt meg a deffiniációt így megcsufolta.

Mi fog tehát történni? Ismét elfognak késni „egy eszmével és egy hadsereggel” mint mindig. Befogják várni a háboru végét és nem tudnak a szervezetlen tömeg élé szervezett tömeget gátul állítani.

Küzdünk kell tehát velük magáért a szervezkedésért. Elég szomorú, de így van.

Az „Ujkor” hiveinek fel kell venni ezt a harcot, meg kell indítani az egyesületi életen belül minden rendelkezésre álló eszközzel a szervezkedési folyamatot, s aztán tegyek érdekeik védelmét jobb kezekbe.

Margó.

Sajtó perünk.

Az országos egyesület vezetősége által lapunk ellen indított sajtóperei most május 20-dikán tárgyalattak le a Budapesti kir. törvényszék előtt. A pör anyagaéhoz mérten, rendkívül szük-keretbe szorított tárgyalás persze az egyesület vezetőségére volt kedvező, mert így a pör vádlottja Gregorits István lapunk kiadója elesett a bizonyítás lehetőségétől. Az ítéletben megis megnyugtandunk, nem főlebteztünk, mert ami véleményünk szerint a vezetőség hosszú bün lajstroma felett, a bíróság, a legprecisebb igazság keresés mellett sem hozhat olyan íteletet, amelyvel a jogaiban igényeiben törévcsében megcsalt, meglopott, kijátszott pincérség elégtételt nyervehetne. A bíróság csak a „szavak” miatt ítélte el a vádlottat, a göromba sértő kitételekért. Azokért a szavakért, amelyek Gregorits cikkeiben használt elítélte volna a bíróság akkor is, ha a tényeket, amelyek ezen szavakat fakasztották, a legényesebben tudja igazolni. (Ami sajnos nem történhetett meg.) Elítélte tehát nem jelent mást, mint külsőleg alkalmazott angol flastromot amit a látható karmolások sérülések betakarására a bíróság adott nekik.

Maguk a tények, az okozatok ott maradtak a tárgyalási termen kívül közöttünk pincérek között, s ezek felett bíraskodni, ezek felett ítelkezni mi pincérek magunk közt, vagyunk hivatottak. Ezért nem főlebteztünk, ezért nyugodtunk meg, az ítéletben hiven a szocialdemokrácia jelszavához, hogy a magunk dolgát ne vigyük az osztály bíróság elé.

Pedig, ha már a vezetőség oda hurcolt bennünket, nekünk jogunk lett volna ott maradni, de minek-célja ennek nincs, a rendszert a bíróság meg nem változathatja, a vezetőséget jobb okossabbá, becsületesebbé, a bíróság nem teheti. Inkább ülünk vagy fizetünk, de a tényeket amikor kell, amikor szükség lesz reá ujra fel fogjuk sorakoztatni úgy szóban, mint írásban, legfeljebb megfogadjuk a törvényeségi elnök tanácsát, ki azzal bocsájtotta el a vádlottat, „hogy bátran megmondhatja az igazat, csak más szavakkal”. A bíróság elégtételt adott a vezetőségnek a becsületességét szavak miatt, a tények fölött, a bünök, a mulasztások, a közbizalommal való visszaélés fölött, majd ítélni fog a pincérek közvéleménye.

Pincérmunkások!

Saját lapotok **Az Ujkor** érdekében agítaljatok és pártoljátok! Önmaga hasznát szolgálja, ki előfizet

Figyelem! Szaktársak!

„Az Ujkor“ a Ti lapotok.

„Az Ujkor“ mindent megír.

„Az Ujkor“ minden megtorol, küzd érdekeitekért, magáévá teszi sérelmeitek, ezt orvosolja, és magán, vagy testületi érdekeitekért mindenhol sikra száll, ahol kell helyt áll.

„Az Ujkor“ mögött ma már nagy tábor áll, mert ez nem csak újság hanem mint szervezetünk ellenzéki pártjának hivatalos lapja, szervezkedési eszköz is. Nem azért áll fönn, hogy magán emberek kereseti forrasát képezze, hanem azért tartjuk fönn, hogy egyesületi életünk megiszttásásra irányuló szervezkedést a lap körül csoportosítsuk.

Mint ellenzéki pártnak, nincs más bázisunk mint ez a lap.

Ez fedezékünk, fegyverünk, és zászlónk. Aki hive a pincérek előhaladásának, szükségét látja, hogy érdekeinkre, vigyázzunk helyzetünkön javítsunk, az belép „Az Ujkor“ előfizetői közé, hogy anyagi támogatásával megkönnyítse munkánkat.

Szaktársi üdvözlettel

„Az Ujkor“ szerkesztősége

Főpincérek szervezkedjünk!

— Levél a szerkesztőhöz. —

Budapest, 1916. május hó.

Tisztelt Szerkesztő szaktárs!

Az „Uj Hírek“ valamiképp számában olvastam egy tudósítást, amelyben az állt, hogy a fővárosi kávéházi főpincérek egyrésze értekezletet tartott, hogy valamiképp helyzetükön javítsanak.

A felvetett eszme az volt, hogy megvonják a vendégektől a gyufát és a zipkát. Az újsághír nyomán itélve, én a magam részéről nem helyeslem ezt az ötletet, hanem jobk tanácssal tudnék szolgálni szaktársaimnak s ezt megis szíveleltetik.

Tanácsom abból áll, hogy nekünk főpincéreknek meg kell alakítanunk a Budapesti főpincérek szakosztályát, az Országos Egyesület keretén belül.

Hogy jelenleg a főpincérek milyen viszonyban vannak az egyesülettel, az most nem tartozik ide.

Bizonyos, hogy rendszer és vezetőség változás kell.

A főpincérek külön szakosztályára azért van szükség, mert a főpincérek üzleti feltételei, követelményei nem azonos a felszolgáló személyzetével, mint ahogy nem azonos a konyha személyzeté. S ha

ennek folytán a konyha személyzet külön szakosztályt képez, akkor nekünk főpincéreknek is szükségünk van erre. Szükséges azonban, hogy az *Országos Egyesület* *keretéhez tartozzunk*, mert a felvetődő reformok keresztültételénél üdvös, sőt nélkülözhetetlen az egységes központi irányítás, hogy a szolidaritás többi munkástársainkkal meg legyen.

T. Szerkesztő szaktárs legyen (szívesen indítványomat b. lapjában az *Az Újkorban* közretenni, mellőzve jelenleg a bővebbi fejtegetést. Ha eszmény pártolásra talál, főpincér szaktársaim körében, akkor hajlandó vagyok a csatlakozó szaktársaimmal az alakulás teendőit felvenni.

Felhívok tehát minden főpincér szaktársamat, hogy aki jönak, üdvösköni találja a külföldi alakulást, az csatlakozásait jelentse be levélben Az Újkor szerkesztőségében.

Kartársi üdvözléttel

Egy főpincér.

Közöltük ezt a levelet, úgy ahogy kaptuk. A magunk véleményét általánosságban szólva az eszméhez, vezércikkünkben mondjuk meg.

A külön alakulást az *Országos Egyesület* belül, helyesnek találjuk s a magunk részéről is pártoljuk, támogatjuk. Lapunk szívesen áll a főpincérek rendelkezésére ebben az irányban.

A Szerkesztőség.

HIREK

— **Mi a „szent kötelesség”.** Ezt se tudtuk meg, de megismertettél vele bennünket a „*Vilmos császár*” *bufie* tulajdonosa. Ugyanis innét, az alábbi panaszt kaptuk.

Itt nekünk pincéreknek a legsilányabb elbánásban van részünk. Fizetésünk nevetségesen kicsi, heti 12 kor. Elemezésünk pedig teljesen háborús. Egy napon megtörtént, hogy kell főzeléket kaptunk szagos kolbász feltétel, ebedre. Nagyon természetes, hogy nem ettük meg, hanem valamennyien visszavitük a konyhára. Ekkor tudtuk meg, hogy mi is tulajdonképp a „szent kötelesség.” A főnök ugyanis ahelyett, hogy más eledel adására utasította volna a szakácsot hát azt mondta neki: a pincéreknek ha tetszik, ha nem: maga tartsa magát szent kötelességéhez. A szent kötelesség tehát az, hogy a szakács büdös kolbászt adjon a pincéreknek, a pincérek pedig robotoljanak és éhezzenek. Most már tudjuk. (Aláírás).

— **Idyl a Parlament kávéházban.** A parlament kávéházban a minap összevesszük a jó bevált pincérelányok. S hogy a csoda még nagyobb legyen, hozzájuk csatlakozott a felirónó is. Keletkezett nagy szoknya harc, nem kicsi mulatságára a vendégeknek. De hát így van az ebben a rettenetes világban, mikor kevés a férfi és sok a nő.

— **A Pesti Hírlapnak.** A „*Pesti Hírlap*” hasábján Szomaházy István író, egy karcolatban sulyosan megsértette a pincéreket. „*Szirkéfogó ábrázataknak*” mondva az éjjel dolgozó szaktársainkat, mintha az éjjeli pincér nem éppen olyan szükséges kelléke, és dolgozó munkása volna az éjjelnek mint akárki más, ki éjjel kénytelen keresni kenyerét, mint tegyük fel, a hírlapíró. Szomaházy Istvántól, nem csodáljuk ezt a könnyelműen odadobott: — megjegyzést, hiszen egész irodalmi működése feltűnési a felületesen gondolkodó embert az életet csak felszínesen látó író. Azonban csodáljuk a Pesti Hírlaptól, hogy annyi fáradtságot sem vett korektora magának, hogy ilyen ostobaságot ki húzott volna a cikkből. Vagy csak azért hagyták bent, mert pincérekről volt szó, no, dacára, hogy már régen volt, mi mégis visszatérünk rá mert a megsértett pincérek még mindig követelik az elégtételt, és utalnak arra, hogy már egyszer egy olyan nagy lap, mint amilyen a P. H. szintén megsértette a pincéreket s dacára, hogy soká vonakodott az is, de végre mégis kényszerítve volt a pincérektől nyilvánosan bocsánatot kérni. Reméljük, a P. H. nem var arra a kényszerítő eszközre, amely ha elégtételt nem kapunk, okvetlen be fog következni, ha most nem hát később. Mi nem felejtünk.

— **Csillag Géza.** Gregorits sajtóperében volt tanu Csillag Géza szaktársunk, és általános feltűnést keltett, alapos kritikájával, amelyben Hanisch Pál méltatta. Hallani kellett volna ezt a kritikát minden pincérnek, ki nincs tisztában azzal, hogy miért is nem tudunk mi most szervezetiesleg elérni, semmit. — Akik azonban halottak, örömmel töltött el ez az öntudatos és bátor beszéd, mert megúgátat bennünket afelül, hogy amikor majd eljön az idő, még sok ilyen most hallgató Csillag Gézának lesz.

— **Bérmozgalom a Pilseni sörcsarnokban.** Mind értesülünk a pilseni sörcsarnokban bérmozgalom volt keletkezésében, Az emberek elégedetlenek, teljesen magukra hagyva világos, hogy eredményes fellépésre nem képesek. Így a mozgalom elaludt.

— **Schuchy Károly** barátunk v. főpincér a Dembinszky-u. 16. szám alatt bir jogforgalmu vendéglővel ismerősei és barátai közül sokan még ma sem tudják talán

hová tűnt vidám körünk. Mi tehát hírlíradjuk.

— **Pálinko István,** „Az Újkor” egyik szerkesztője, Kolozsvára utazott, hol a Kikaker kávéház reggeli számolói állását tölti be.

— **Dr. Rákos József** „Az Újkor” ügyésze felhívja a szakmabelieket, hogy minden panaszos ügyükben hozzá forduljanak jogi véleményét.

LEGUJABB.

— **Gregorits megújítja sajtóperét.** Gregorits szaktársunk elhatározta, hogy sajtó perét, mely eltiltásával végződött megújítja. Ügyvedje tanácsára ki akkor akadályozva volt a megjelenésben, ennek utján perújítás kért. Az új perben a teljes bizonyítást és két most meg nem idézett legtöbb tanujának kihallgatását fogja követelni. A nagy pernek tehát még folytatása lesz.

— **Pincérek találkozó helye.** A pincérség naponta találkozik *Csukovits István* v. főpincér vendéglőjében Erzsébet-körút 8. szám. A pincéreket meleg pártfogásban részesíti a volt szaktárs, gondot fordít arra, hogy meglegyenek elégedve. Ugyancsak ezen helyiségben van a fővárosi pincérek „*Újkor*” asztaltársasága is, kik a pincérek között az egyetértést és testvériséget terjesztik.

— **Csukovits vendéglős** a pincérektől 10% *árkedvezményben* részesíti.

— **„Az Újkor”** lapbizottsága minden kedden d. u. 4 órakor értekezletet tart a San-Remo kávéház külön helyiségében (Dohány-utca 40.)

Ezen értekezleten részt vehetnek az összes szállodai, vendéglői, valamint a kávéházi pincérszaktársak.

A keddi értekezleteken kívül mindennap d. u. és este ugyanitt a kávéházban találkozzunk.

Az Újkor lapbizottsága.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

A panaszos vagy egyéb leveleket kérjük a beküldő teljes címével elátni. Panaszával minden szaktársunk hozzánk fordulhat.

Az Újkor a háború tartama alatt havonta egyszer jelenik meg.

Laptulajdonos: GREGORITS ISTVÁN.

Szerkesztő: Pálinko István.

Az Orsz. Egyesület ellenzéki pártjának hivatalos lapja.

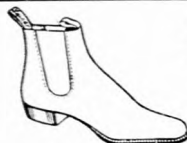
Kiadja az ellenzéki párt.

Berkovits Károly

hektograph, éttermi, kávéházi
és cukrászdai cikkek raktára

Budapest, VII., Sip-utca 5. sz.

∞ TELEFON: 106—07. ∞



Kézi
munka!!

Arjegyek
ingyven.

Ha jó és olcsó cipőt akartok
vásárolni, úgy menjetek el
Mojzsikhoz
Király-utca 46. szám alatt.



Grof Esterházy Ferenc

uradalmi pezsgőgyára, Tala

SAADATÉLMAN szőlő-üdítő-ecet
A. DOMAN savanyú káposzta
BILLIKÓM sárgarépa-ecet
VIN NATURE igazi szőlő

Vezérképviselő: **Grosz Bernát, V. ker.
Rudolf-rakpart 8.sz.**

MATTONI FELE
GISSHÜBLER

természetes gyógyvíz
SAVANYÚVÍZ.

MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 38.

Legjobb asztali és
üdítő ital. — Kifűnő
hatásának bizonyult
köhögéskor, gégeba-
joknál, gyomor- és
hólyaghurutnál. —
MATTONI HENRIK
Karlsbad - Budapest.

Karpy Károly

tekeasztal-szerelő és áthúzó

Elvállal minden e szakmába vágó
munkákat, ugyszintén átalakítá-
sokat a legjutányosabb áron.

Tekeasztal behúzásokat jutányos
áron vidéken is vállalok. —

Budapest, VIII., Örömvölgy-u. 1.
Telefon: **József 45—83.**

LITKE

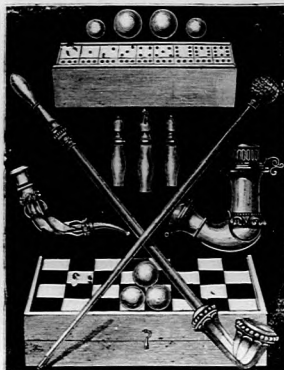


TÖRLEY



NOVÁGH KÁROLY

Alapít-
tatott
1867



TELEFON
2-8

**MŰ- ÉS DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
ESZTERGÁLYOS** (a lakarepentársulat szemből)

Ajánlja gazdagon berendezett raktárát tájké-
és borostyánkő dohányszerekből, továbbá nagy választékát ele-
fántcsont-tekegolyókból, kávéházi felszerelésekből, úgymint
Lignum Sanctumgolyók és bábuok, setabotok stb.-ből a
lehető legolcsóbb árral mellett.
Javitások a legolcsóbb árszámtás mellett elfogadtnak.

NAGY IGNÁC

pincefelszerelési
cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű
pincefelszerelési cikkekben, ú. m. borszivattyúk,
szűrőgépek, hordógőzölők, pasteurizáló ké-
szülékek, palackok, parafadugók, címkek-
ben stb. Kiváló készítmény!

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz
vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet
szolgálunk fel. *****

Hirdetések

felvételnek

a kiadóhivatalban.

Pincérek figyelmébe ajánljuk HERMANN GYULA férfi szabót,

ki már 23 éve csak a pincérek
szabója, készítői ruhákat, mér-
ték utáni megrendelést. Minden-
féle üzleti ruhák kölcsönbe
kaphatók!

VII., Erzsébet-körút 12. (félelelet)

Csak a szaklapunkban hirdető cégek árúit ajánljuk és vásároljuk.